

Ανωνυμοποιημένο κείμενο

Μετάφραση

C-554/19 – 1

Υπόθεση C-554/19

Αίτηση προδικαστικής απόφασης

Ημερομηνία καταθέσεως:

18 Ιουλίου 2019

Αιτούν δικαστήριο:

Amtsgericht Kehl (Γερμανία)

Ημερομηνία της απόφασης του αιτούντος δικαστηρίου:

28 Ιουνίου 2019

Αιτούσα:

Staatsanwaltschaft Offenburg (Γερμανία)

Κατηγορούμενος:

FU

[παραλειπόμενα]

Amtsgericht Kehl (πταιματοδικείο του Kehl, Γερμανία)

Διάταξη

Στην ποινική δίκη κατά

FU,

[παραλειπόμενα]

για εκ προθέσεως οδήγηση χωρίς άδεια οδήγησης

το Amtsgericht Kehl (πταιματοδικείο του Kehl) [παραλειπόμενα], στις 28 Ιουνίου 2019, αποφάσισε τα ακόλουθα:

I. Υποβάλλει στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σύμφωνα με το άρθρο 267, παράγραφος 1, στοιχείο α΄, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

1. Έχουν το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και τα άρθρα 22 και 23 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν), την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική νομοθετική ρύθμιση με την οποία απονέμεται στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους η αρμοδιότητα να προβαίνουν σε εξακρίβωση της ταυτότητας οποιουδήποτε ατόμου, ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του και της συνδρομής ιδιαίτερων περιστάσεων, εντός ζώνης τριάντα χιλιομέτρων από τα χερσαία σύνορα του κράτους μέλους αυτού με άλλα κράτη που μετέχουν στη Σύμβαση για την εφαρμογή της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, που υπεγράφη στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19.6.1990 μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα με σκοπό την αποτροπή ή την καταστολή της παράνομης εισόδου στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ή **[σελ. του πρωτοτύπου 2]** την παράνομη παραμονή στο έδαφος αυτό ή την πρόληψη της τελέσεως ορισμένων εγκλημάτων που πλήττουν την ασφάλεια των συνόρων, η οποία εθνική ρύθμιση συμπληρώνεται με υπουργική απόφαση ως εξής:

«α) Το διασυνοριακό έγκλημα εξελίσσεται δυναμικά (ως προς τον χρόνο, τον τόπο και τη χρήση διαφόρων μέσων μεταφοράς) και, κατά συνέπεια, απαιτούνται ευέλικτες αστυνομικές αρμοδιότητες για την καταπολέμησή του. Ως εκ τούτου, η άσκηση της προαναφερθείσας αρμοδιότητας αποσκοπεί στην αποτροπή ή καταστολή του διασυνοριακού εγκλήματος·

β) Τα μέτρα ελέγχου πρέπει να λαμβάνονται εντός του στενά καθορισμένου πλαισίου των προαναφερθέντων κριτηρίων του άρθρου 21, στοιχείο α΄, του κώδικα συνόρων του Σένγκεν. Πρέπει να σχεδιάζονται κατά τρόπο σαφώς διαφορετικό από τους συστηματικούς ελέγχους προσώπων στα εξωτερικά σύνορα και να μην έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους. Η εφαρμογή των εν λόγω μέτρων ελέγχου πρέπει να υπόκειται, με τη σειρά της, σε ένα πλαίσιο που να διασφαλίζει ότι αυτά δεν θα ομοιάζουν σε ένταση και συχνότητα με τους συνοριακούς ελέγχους.

γ) Το εν λόγω πλαίσιο διαμορφώνεται ως εξής:

Τα μέτρα ελέγχου πρέπει να έχουν προσωρινή ισχύ και να πραγματοποιούνται σε μη τακτική βάση σε διάφορες χρονικές στιγμές, σε διάφορους τόπους και δειγματοληπτικά, λαμβανομένου υπόψη του όγκου των μετακινήσεων.

Τα μέτρα ελέγχου δεν εφαρμόζονται μόνο συνεπεία διέλευσης των συνόρων. Βασίζονται σε διαρκώς επικαιροποιημένα στοιχεία για την υφιστάμενη κατάσταση και/ή στην πείρα (ελέγχου των συνόρων) της αστυνομίας που αποκτούν οι ομοσπονδιακές αστυνομικές υπηρεσίες βάσει δικών τους πληροφοριών ή πληροφοριών άλλων αρχών. Ως εκ τούτου, έναυσμα για την εκτέλεση αστυνομικών μέτρων καθώς και για την ένταση και τη συχνότητά τους αποτελούν γενικές ή ειδικές αστυνομικές πληροφορίες και/ή η πείρα σχετικά με το διασυνοριακό έγκλημα, για παράδειγμα, σχετικά με συχνά χρησιμοποιούμενα μεταφορικά μέσα και διαδρομές, ορισμένες συμπεριφορές και η ανάλυση των διαθέσιμων πληροφοριών σχετικών με το διασυνοριακό έγκλημα που προέρχονται από δικές τους πηγές ή από άλλες αρχές.

Ο σχεδιασμός των μέτρων ελέγχου αποτελεί αντικείμενο τακτικού υπηρεσιακού και ειδικού επαγγελματικού ελέγχου. Βασικές διατάξεις περιέχονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του Gemeinsame Geschäftsordnung der Bundesministerien (κοινού εσωτερικού κανονισμού των ομοσπονδιακών υπουργείων, Γερμανία) (GGO) και στις αρχές για την άσκηση επαγγελματικής εποπτείας των δραστηριοτήτων των ομοσπονδιακών υπουργείων. Στον τομέα της ομοσπονδιακής αστυνομίας, αυτές συγκεκριμενοποιούνται με τις «Συμπληρωματικές διατάξεις για την άσκηση του υπηρεσιακού και ειδικού επαγγελματικού ελέγχου της ομοσπονδιακής αστυνομίας από το BMI [ομοσπονδιακό υπουργείο εσωτερικών, Γερμανία]». Η Bundespolizeipräsidentin (Διεύθυνση της Ομοσπονδιακής Αστυνομίας, Γερμανία) και οι επιμέρους αρχές και υπηρεσίες της έχουν προβλέψει στο σχέδιο κατανομής των καθηκόντων τους τη διενέργεια [σελ. του πρωτοτύπου 3] υπηρεσιακού και ειδικού επαγγελματικού ελέγχου που εφαρμόζεται μέσω του δικού τους σχεδιασμού.

d) Προς αποφυγή των πολλαπλών ελέγχων, τα μέτρα ελέγχου πρέπει να υλοποιούνται σε συνεννόηση, στο μέτρο του δυνατού, με άλλες αρχές ή να διενεργούνται στο πλαίσιο κοινών επιχειρήσεων/μορφών συνεργασίας»;

2. Έχει το δικαίωμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ιδίως το άρθρο 4, παράγραφος 3, δεύτερο εδάφιο, [παραλειπόμενα] ΣΛΕΕ, το άρθρο 197, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ και το άρθρο 291, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, την έννοια ότι, άνευ ετέρου ή μετά από στάθμιση των συμφερόντων για τη διενέργεια διώξεως και των συμφερόντων του υπόπτου, αντιτίθενται, στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας, στη χρήση ευρημάτων ή αποδεικτικών στοιχείων που αποκτήθηκαν κατόπιν αστυνομικού ελέγχου του υπόπτου κατά παράβαση του άρθρου 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ ή των άρθρων 22 και 23 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 09.03.2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν);

- II. Αναστέλλει τη διαδικασία έως ότου το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκδώσει απόφαση επί των προδικαστικών ερωτημάτων.

Σκεπτικό:

I.

Το Amtsgericht (πταισματοδικείο) του Kehl (στο εξής: δικαστήριο) καλείται να αποφανθεί επί αιτήματος της Staatsanwaltschaft Offenburg (εισαγγελικής αρχής του Offenburg, Γερμανία) περί εκδόσεως με τη συνοπτική διαδικασία αποφάσεως επιβολής προστίμου σε βάρος του κατηγορουμένου για την παράβαση της εκ προθέσεως οδήγησης χωρίς άδεια οδήγησης.

1. Σύμφωνα με την μέχρι τούδε πορεία της έρευνας, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως πρέπει να ληφθούν ως βάση τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά:

Ο κατηγορούμενος, Γάλλος υπήκοος που κατοικεί στη Γαλλία, στις 20.7.2018 κατά τις 3.20 π.μ. οδηγούσε επιβατικό όχημα επί της οδού Straßburger στην πόλη Kehl της Γερμανίας, με ταχυδρομικό κώδικα 77694 [παραλειπόμενα], παρότι γνώριζε ότι δεν είχε την απαιτούμενη προς τούτο άδεια οδήγησης. **[σελ. του πρωτοτύπου 4]**

Μετά την είσοδο του κατηγορουμένου στο γερμανικό έδαφος μέσω της «Γέφυρας της Ευρώπης» μεταξύ Kehl (Γερμανία) και Στρασβούργου (Γαλλία), εξερχόμενος από τη Γαλλία, διαπιστώθηκε κατόπιν ελέγχου της ομοσπονδιακής αστυνομίας ότι ο κατηγορούμενος ήταν ο οδηγός του οχήματος. Κατά τη διάρκεια του ελέγχου, αποδείχθηκε ότι δεν διέθετε την απαιτούμενη προς τούτο άδεια οδήγησης.

Όπως προκύπτει από υπηρεσιακό σημείωμα της αστυνομίας, ο έλεγχος διενεργήθηκε δυνάμει του άρθρου 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του Bundespolizeigesetz (νόμου για την ομοσπονδιακή αστυνομία) (στο εξής: BPolG) για την αποτροπή και καταστολή της παράνομης μετανάστευσης και για [την καταστολή] του διασυνοριακού εγκλήματος σύμφωνα με το άρθρο 12, παράγραφος 1, σημεία 1 έως 4, του BPolG. Περαιτέρω, η αστυνομία ανέφερε, απλώς, ότι ο έλεγχος που διενεργήθηκε ήταν «ένα δειγματοληπτικό, σε μη τακτική βάση και προσωρινής ισχύος μέτρο». Κατά τον χρόνο του ελέγχου στο εν λόγω τμήμα συνόρων, δεν διενεργούνταν προσωρινοί έλεγχοι των συνόρων σύμφωνα με τον [τίτλο III,] κεφάλαιο II του κώδικα συνόρων του Σένγκεν.

2. Η πράξη χαρακτηρίζεται ως αδίκημα της εκ προθέσεως οδήγησης χωρίς άδειας οδήγησης σύμφωνα με το άρθρο 21, παράγραφος 1, σημείο 1, του νόμου περί οδικής κυκλοφορίας, το οποίο προβλέπει ως ποινική κύρωση την επιβολή στερητικής της ελευθερίας ποινής μέχρι ένα έτος ή προστίμου ίσου με το ποσό μετατροπής πέντε έως τριακοσίων εξήντα ημερών φυλάκισης.

3. Η Staatsanwaltschaft (εισαγγελική αρχή, Γερμανία) ζητεί την καταδίκη του κατηγορουμένου σε πρόστιμο ίσο προς τριάντα ειδικές ημερήσιες μονάδες ανά 30 ευρώ εκάστη.

II.

Το δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να δοθεί απάντηση στα προδικαστικά ερωτήματα, προκειμένου το ίδιο να αποφανθεί επί του αιτήματος για την έκδοση αποφάσεως κατά τη συνοπτική ποινική διαδικασία. Για τον λόγο αυτό, υποβάλλει τα εν λόγω ερωτήματα ενώπιον του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: το Δικαστήριο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως σύμφωνα με το άρθρο 267, παράγραφος 1, στοιχείο α', παράγραφος 2, ΣΛΕΕ.

Στο πλαίσιο εκδόσεως της ζητούμενης αποφάσεως κατά τη συνοπτική διαδικασία, εναπόκειται στο δικαστήριο να εξετάσει κατά πόσον υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής σε βάρος του κατηγορουμένου. Προς τούτο, απαιτείται να πιθανολογείται η ενοχή βάσει των διαθεσίμων αποδεικτικών στοιχείων. Παράλληλα, πρέπει να ληφθεί υπόψη ότι είναι δυνατή η απαγόρευση χρήσεως αποδεικτικών στοιχείων που αποκτήθηκαν παρανόμως. Εν προκειμένω, η διαπίστωση ότι ο κατηγορούμενος ήταν οδηγός επιβατικού οχήματος στηρίζεται στον έλεγχο της ομοσπονδιακής αστυνομίας. Υποστηρίζεται ότι επαρκείς ενδείξεις ενοχής σε βάρος του κατηγορουμένου δεν υπήρχαν [αν] ο έλεγχος ήταν παράνομος, οπότε τούτο θα είχε ως αποτέλεσμα την απαγόρευση χρήσεως, στο πλαίσιο της ποινικής διαδικασίας, των ευρημάτων και των αποδεικτικών στοιχείων που αποκτήθηκαν με τον τρόπο αυτόν. **[σελ. του πρωτοτύπου 5]**

1. Επί του πρώτου προδικαστικού ερωτήματος:
  - α. Το Δικαστήριο, όσον αφορά το άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG, με απόφαση της 21.6.2017 ([παραλειπόμενα] A, C-9/16, ECLI:EE:C:2017:483) έκρινε ότι το άρθρο 67, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ, καθώς και τα άρθρα 20 και 21 του κανονισμού (ΕΚ) 562/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15.3.2006, για τη θέσπιση του κοινοτικού κώδικα σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα (κώδικας συνόρων του Σένγκεν 2006), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 610/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26.6.2013 (που έχει ήδη αντικατασταθεί με τα άρθρα 22 και 23 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/399 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9.3.2016, περί κώδικα της Ένωσης σχετικά με το καθεστώς διέλευσης προσώπων από τα σύνορα) έχουν την έννοια ότι αντιτίθενται σε εθνική ρύθμιση, η οποία απονέμει στις αστυνομικές αρχές του οικείου κράτους μέλους αρμοδιότητα για πραγματοποίηση ελέγχων ταυτότητας οποιουδήποτε ατόμου, ανεξαρτήτως της συμπεριφοράς του και της συνδρομής ιδιαίτερων περιστάσεων, εντός ζώνης 30 χιλιομέτρων από τα χερσαία σύνορα του εν λόγω κράτους μέλους με άλλα κράτη που μετέχουν

στη Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14.6.1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα, η οποία υπογράφηκε στο Σένγκεν (Λουξεμβούργο) στις 19.6.1990, με σκοπό την αποτροπή ή την καταστολή της παράνομης εισόδου ή διαμονής στο έδαφος του εν λόγω κράτους μέλους ή την πρόληψη της τελέσεως ορισμένων εγκλημάτων που πλήττουν την ασφάλεια των συνόρων, εκτός αν η ρύθμιση αυτή προβλέπει το αναγκαίο πλαίσιο για την εν λόγω αρμοδιότητα, το οποίο εγγυάται ότι η άσκησή της στην πράξη δεν μπορεί να έχει αποτέλεσμα ισοδύναμο με τους συνοριακούς ελέγχους.

- β. Στις 7.3.2016 το Bundesministerium des Inneren (ομοσπονδιακό υπουργείο εσωτερικών, Γερμανία) έλαβε απόφαση για την παροχή διευκρινίσεων σχετικά με την άσκηση των αρμοδιοτήτων της ομοσπονδιακής αστυνομίας όσον αφορά την εξακρίβωση στοιχείων ταυτότητας στις παραμεθόριες περιοχές, σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG (Gemeinsames Ministerialblatt, GMBL, 2016, αριθμός 10, σελίδα 203· στο εξής: υπουργική απόφαση). Στην απόφαση αυτή ορίζεται ότι:

«α) Το διασυνοριακό έγκλημα εξελίσσεται δυναμικά (ως προς τον χρόνο, τον τόπο και τη χρήση διαφόρων μέσων μεταφοράς) και, κατά συνέπεια, απαιτούνται ευέλικτες αστυνομικές αρμοδιότητες για την καταπολέμησή του. Ως εκ τούτου, η άσκηση της προαναφερθείσας αρμοδιότητας αποσκοπεί στην αποτροπή ή καταστολή του διασυνοριακού εγκλήματος·

β) Τα μέτρα ελέγχου πρέπει να λαμβάνονται εντός του στενά καθορισμένου πλαισίου των προαναφερθέντων κριτηρίων του άρθρου 21, στοιχείο α', του κώδικα συνόρων του Σένγκεν. Πρέπει **[σελ. του πρωτοτύπου 6]** να σχεδιάζονται κατά τρόπο σαφώς διαφορετικό από τους συστηματικούς ελέγχους προσώπων στα εξωτερικά σύνορα και να μην έχουν ισοδύναμο αποτέλεσμα με τους συνοριακούς ελέγχους. Η εφαρμογή των εν λόγω μέτρων ελέγχου πρέπει να υπόκειται, με τη σειρά της, σε ένα πλαίσιο που να διασφαλίζει ότι αυτά δεν θα ομοιάζουν σε ένταση και συχνότητα με τους συνοριακούς ελέγχους.

γ) Το εν λόγω πλαίσιο διαμορφώνεται ως εξής:

Τα μέτρα ελέγχου πρέπει να έχουν προσωρινή ισχύ και να πραγματοποιούνται σε μη τακτική βάση σε διάφορες χρονικές στιγμές, σε διάφορους τόπους και δειγματοληπτικά, λαμβανομένου υπόψη του όγκου των μετακινήσεων.

Τα μέτρα ελέγχου δεν εφαρμόζονται μόνο συνεπεία διέλευσης των συνόρων. Βασίζονται σε διαρκώς επικαιροποιημένα στοιχεία για την υφιστάμενη κατάσταση και/ή στην πείρα (ελέγχου των συνόρων) της αστυνομίας που αποκτούν οι ομοσπονδιακές αστυνομικές υπηρεσίες βάσει

δικών τους πληροφοριών ή πληροφοριών άλλων αρχών. Ως εκ τούτου, έναυσμα για την εκτέλεση αστυνομικών μέτρων καθώς και για την ένταση και τη συχνότητά τους αποτελούν γενικές ή ειδικές αστυνομικές πληροφορίες και/ή η πείρα σχετικά με το διασυνοριακό έγκλημα, για παράδειγμα, σχετικά με συχνά χρησιμοποιούμενα μεταφορικά μέσα και διαδρομές, ορισμένες συμπεριφορές και η ανάλυση των διαθέσιμων πληροφοριών σχετικών με το διασυνοριακό έγκλημα που προέρχονται από δικές τους πηγές ή από άλλες αρχές.

Ο σχεδιασμός των μέτρων ελέγχου αποτελεί αντικείμενο τακτικού υπηρεσιακού και ειδικού επαγγελματικού ελέγχου. Βασικές διατάξεις περιέχονται στο άρθρο 3, παράγραφος 1, τέταρτο εδάφιο, του Gemeinsame Geschäftsordnung der Bundesministerien (κοινού εσωτερικού κανονισμού των ομοσπονδιακών υπουργείων, Γερμανία) (GGO) και στις αρχές για την άσκηση επαγγελματικής εποπτείας των δραστηριοτήτων των ομοσπονδιακών υπουργείων. Στον τομέα της ομοσπονδιακής αστυνομίας, αυτές συγκεκριμενοποιούνται με τις «Συμπληρωματικές διατάξεις για την άσκηση του υπηρεσιακού και ειδικού επαγγελματικού ελέγχου της ομοσπονδιακής αστυνομίας από το BMI [ομοσπονδιακό υπουργείο εσωτερικών, Γερμανία]». Η Bundespolizeipräsidentin (διεύθυνση της ομοσπονδιακής αστυνομίας) και οι επιμέρους αρχές και υπηρεσίες της έχουν προβλέψει στο σχέδιο κατανομής των καθηκόντων τους τη διενέργεια υπηρεσιακού και ειδικού επαγγελματικού ελέγχου που εφαρμόζεται μέσω του δικού τους σχεδιασμού.

d) Προς αποφυγή των πολλαπλών ελέγχων, τα μέτρα ελέγχου πρέπει να υλοποιούνται σε συνεννόηση, στο μέτρο του δυνατού, με άλλες αρχές ή να διενεργούνται στο πλαίσιο κοινών επιχειρήσεων/μορφών συνεργασίας.»

- γ. Το κατά πόσον η υπουργική απόφαση πληροί τα κριτήρια που έθεσε το Δικαστήριο στο απαιτούμενο νομικό πλαίσιο αποτελεί αντικείμενο νομολογιακής διχογνωμίας στη Γερμανία [παραλειπόμενα].

Το δικαστήριο διατηρεί, επίσης, αμφιβολίες ως προς το κατά πόσον με την εν λόγω απόφαση συγκεκριμενοποιείται, με τον ενδεδειγμένο τρόπο, η εξουσιοδοτική διάταξη του άρθρου 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG [παραλειπόμενα]. Είναι αληθές ότι στην εν λόγω υπουργική απόφαση αποδίδεται, καταρχήν, ένας ελέγξιμος δικαστικά περιορισμός των πρακτικών ελέγχου και, ως εκ τούτου, κανονιστικός χαρακτήρας που φαίνεται να αναμένεται από το Δικαστήριο. Στην απόφαση δεν περιλαμβάνονται συγκεκριμένες κατευθυντήριες οδηγίες για την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας όσον αφορά τον τρόπο διασφάλισης του δειγματοληπτικού χαρακτήρα επί του συνόλου των ελέγχων, για παράδειγμα περιορίζοντας τον αριθμό τους [παραλειπόμενα].

- δ. Σε ερώτηση του δικαστηρίου, η ομοσπονδιακή αστυνομία ενημέρωσε ότι, εκτός από την υπουργική απόφαση, η αστυνομική δράση διέπεται από τις εσωτερικές οδηγίες «BRAS 120», όπως τροποποιήθηκαν τον Αύγουστο του 2016. Ωστόσο, οι οδηγίες αυτές περιορίζονται κατ' ουσίαν στην αυτολεξεί επανάληψη των διατάξεων της υπουργικής απόφασης χωρίς, επίσης, να περιλαμβάνονται ειδικές ρυθμίσεις για τη διενέργεια των ελέγχων. Επιπλέον, οι εν λόγω οδηγίες δεν δημοσιοποιούνται και, επομένως, δεν πληρούν τις ελάχιστες απαιτήσεις για μια ρύθμιση που μπορεί να αποτελέσει το απαιτούμενο από το Δικαστήριο νομικό πλαίσιο [παραλειπόμενα].
- ε. Το ίδιο ισχύει και όσον αφορά τους κατά περιόδους συντασσόμενους απολογισμούς της κατάστασης σχετικά με την παράνομη μετανάστευση και την παράνομη διακίνηση ανθρώπων, που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του επιχειρησιακού σχεδιασμού. Το δικαστήριο μπορεί απλώς να εικάσει ότι πρόκειται για τα «συνεχώς επικαιροποιημένα στοιχεία για την υφιστάμενη κατάσταση» που αναφέρονται στην υπουργική απόφαση. Περαιτέρω, πρέπει να επισημανθεί ότι οι ως άνω απολογισμοί της κατάστασης, οι οποίοι αποσκοπούν στο να δικαιολογήσουν τον εξαιρετικό χαρακτήρα των ελέγχων, όπως φαίνεται βασίζονται, κατ' ουσίαν, σε ευρήματα που προέκυψαν από τους ίδιους τους ελέγχους σύμφωνα με το άρθρο 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG.
- στ. Στο μέτρο που, ήδη, στην απόφαση του Δικαστηρίου αναφέρεται το άρθρο 15 του BPolG, κατά το οποίο, μεταξύ περισσοτέρων πιθανών και καταλλήλων μέτρων, πρέπει να λαμβάνεται εκείνο που προβλέπεται να θίξει λιγότερο τα εμπλεκόμενα πρόσωπα και το κοινωνικό σύνολο (παράγραφος 1), ένα μέτρο [σελ. του πρωτοτύπου 8] που δεν πρέπει να οδηγεί σε αρνητικές συνέπειες εμφανώς δυσανάλογες σε σχέση με το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα (παράγραφος 2) και ένα μέτρο που επιτρέπεται μόνον εφόσον επιτευχθεί ο σκοπός του ή αποδειχθεί ότι δεν μπορεί να επιτευχθεί (παράγραφος 3), η εν λόγω διάταξη δεν μπορεί να αποτελεί το απαιτούμενο νομικό πλαίσιο, ακόμη και σε συνδυασμό με την υπουργική απόφαση της 7.3.2016. Τούτο διότι το άρθρο 15 του BPolG αποτελεί απλώς τη νομοθετική έκφραση της αρχής της αναλογικότητας της κρατικής δράσεως σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Δεν μπορεί να αποτρέψει, κατά την εφαρμογή του άρθρου 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG, την πρακτική της αστυνομίας, πέραν των ορίων της συγκεκριμένης υποθέσεως, να έχει το αποτέλεσμα που έχουν οι συνοριακοί έλεγχοι, ειδικότερα μέσω «αθροιστικών αποτελεσμάτων» [παραλειπόμενα].
2. Επί του δεύτερου προδικαστικού ερωτήματος:
- α. Το γερμανικό ποινικό δικονομικό δίκαιο δεν περιέχει γενική απαγόρευση χρήσεως αποδεικτικών στοιχείων που έχουν συλλεγεί παρανόμως. Εκτός από ορισμένες ειδικές νομοθετικές ρυθμίσεις που προβλέπουν ρητώς την απαγόρευση χρήσεως [παραλειπόμενα], η πλημμελής συλλογή

αποδεικτικών στοιχείων δεν συνεπάγεται πάντοτε την απαγόρευση χρήσεως [παραλειπόμενα]. Αντιθέτως, κατά πάγια νομολογία του Bundesverfassungsgericht (Ομοσπονδιακού Συνταγματικού Δικαστηρίου, Γερμανία) και του Bundesgerichtshof (Ομοσπονδιακού Δικαστηρίου, Γερμανία), πρέπει να επιχειρείται στάθμιση όλων των κρίσιμων στοιχείων της οικείας υποθέσεως και των αντικρουόμενων συμφερόντων, ήτοι μεταξύ της αρχής του γερμανικού ποινικού δικονομικού δικαίου ότι το δικαστήριο πρέπει να αναζητεί την αλήθεια και να επεκτείνει αυτεπαγγέλτως τη διεξαγωγή αποδείξεων σε όλα τα πραγματικά περιστατικά και αποδεικτικά στοιχεία, και των ατομικών συμφερόντων του προσώπου που θίγεται από την παράνομη πράξη [παραλειπόμενα]. Η απαγόρευση χρήσεως αποδεικτικών στοιχείων αποτελεί εξαίρεση που χρήζει αιτιολογήσεως, επιβάλλεται, ωστόσο, τουλάχιστον σε περιπτώσεις σοβαρών, εσκεμμένων ή αυθαίρετων διαδικαστικών παραβάσεων στις οποίες, σε οργανωμένη και συστηματική βάση, δεν έχουν τηρηθεί οι εγγυήσεις θεμελιωδών δικαιωμάτων [παραλειπόμενα]. Η εν λόγω νομολογιακή πρακτική είναι, καταρχήν, συμβατή με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, ιδίως με το άρθρο 6 [παραλειπόμενα]. Η σχέση κανόνα-εξαιρέσεως που διατυπώνεται από τη νομολογία επικρίνεται από μερίδα της θεωρίας, η οποία, αντιθέτως, θέτει ως κανόνα την απαγόρευση χρήσεως παρανόμως αποκτηθέντων αποδεικτικών στοιχείων και απαιτεί να συντρέχει ειδικός λόγος που να δικαιολογεί [σελ. του πρωτοτύπου 9] τη χρησιμοποίηση παρανόμως αποκτηθέντος αποδεικτικού στοιχείου [παραλειπόμενα].

Υπό το πρίσμα της νομολογίας αυτής των ανώτατων δικαστηρίων, στο πλαίσιο της εξεταζόμενης από το δικαστήριο υποθέσεως για παράβαση του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατά τη διαδικασία συλλογής αποδεικτικών στοιχείων, επιτρέπεται η χρήση, ως αποδεικτικών στοιχείων, των ευρημάτων που αποκτήθηκαν κατόπιν ελέγχου του κατηγορουμένου, ακόμη και όταν, όπως εν προκειμένω, πρόκειται για ελαφρύ έγκλημα. Τούτο διότι, η επέμβαση στα δικαιώματα των ενδιαφερόμενων είναι περιορισμένης εντάσεως, σε αντίθεση, για παράδειγμα, με την κατ' οίκον έρευνα.

- β. Ωστόσο, αν ο έλεγχος του κατηγορουμένου αντιβαίνει προς τις απαιτήσεις της νομοθεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης και, ως εκ τούτου, είναι παράνομος, ως προς την αποτελεσματική επιβολή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και την ομοιόμορφη εφαρμογή του σε ολόκληρη την Ένωση, ιδίως όσον αφορά αυστηρότερους κανόνες που ενδέχεται να ισχύουν σε άλλα κράτη μέλη σχετικά με τη δυνατότητα χρήσεως αποδεικτικών στοιχείων που αποκτήθηκαν παρανόμως, ανακύπτει το ζήτημα κατά πόσον το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης επιτάσσει τα ευρήματα και τα αποδεικτικά στοιχεία που αποκτώνται κατά παράβαση του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο πλαίσιο ποινικής διαδικασίας να μην μπορούν να χρησιμοποιούνται άνευ ετέρου ή, τουλάχιστον, κατά τη

διενεργούμενη στάθμιση να λαμβάνονται δεόντως υπόψη τα συμφέροντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έτσι ώστε, όταν πρόκειται για ελαφρύ έγκλημα, να υποχωρεί το συμφέρον του κράτους για την κίνηση ποινικής διώξεως.

Εξ όσων γνωρίζει το δικαστήριο, το ζήτημα αυτό δεν έχει μέχρι τούδε επιλυθεί –κατά τρόπο γενικό– από το Δικαστήριο. Ωστόσο, για παράδειγμα, από την [απόφαση της 10ης Απριλίου 2003, Steffensen, C-276/01, ΕΕ:C:2003:228] [παραλειπόμενα] προκύπτει ότι, βάσει της αρχής της αποτελεσματικότητας, το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης μπορεί να ασκεί τέτοια επιρροή στη νομοθεσία και στην πρακτική κράτους μέλους περί της συλλογής και της χρήσεως αποδεικτικών στοιχείων. Σύμφωνα με την ερμηνεία του δικαστηρίου, στην υπόθεση [Steffensen, C-276/01], [παραλειπόμενα], μολονότι το Δικαστήριο δέχθηκε ότι η απαγόρευση της χρήσεως τέτοιων αποδεικτικών στοιχείων δεν απορρέει ευθέως από το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντούτοις αποφάνθηκε ότι απόκειται στο εθνικό δικαστήριο να καθορίσει βάσει της εθνικής νομοθεσίας, υπό το πρίσμα της αρχής της εκατέρωθεν ακροάσεως και της δίκαιης δίκης, τα πραγματικά περιστατικά που κρίνει ότι έχουν αποδειχθεί και στα οποία στηρίζει την απόφασή του.

Ωστόσο, σε αντίθεση με την περίπτωση επί της οποίας καλείται να αποφανθεί το δικαστήριο, στην υπόθεση [Steffensen, C-276/01,] δεν υπήρχαν αμφιβολίες όσον αφορά τη συνολική αποτελεσματική εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου και, μάλιστα, σε μια καίριας σημασίας πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τούτο διότι [σελ. του πρωτοτύπου 10] έλεγχοι από την ομοσπονδιακή αστυνομία, όπως στην περίπτωση επί της οποίας καλείται να αποφανθεί το δικαστήριο, πραγματοποιούνται όχι απλώς μεμονωμένα, αλλά σε μεγάλο αριθμό. Από την απάντηση της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως σε ερώτηση βουλευτών του γερμανικού ομοσπονδιακού κοινοβουλίου προκύπτει ότι, βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG, πραγματοποιήθηκαν το 2016 1 475 499, το 2017 1 730 499 και το 2018 1 604 184 έλεγχοι σε ολόκληρη τη γερμανική επικράτεια [παραλειπόμενα].

Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως φαίνεται, οι ελεγχόμενοι εξαιρετικά σπάνια αμφισβητούν τη νομιμότητα της δράσεως της αστυνομίας ή, πολλώ μάλλον, ζητούν τον δικαστικό της έλεγχο. Από τις ίδιες απαντήσεις της Γερμανικής Ομοσπονδιακής Κυβερνήσεως σε κοινοβουλευτικές ερωτήσεις προκύπτει ότι υπήρξαν, συγκεκριμένα, κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2017 έως 30.4.2018 συνολικά 28 καταγγελίες και κατά το χρονικό διάστημα από 1.1.2018 έως 30.4.2019 συνολικά 58 καταγγελίες· κατά τον χρόνο των αντίστοιχων απαντήσεων, εκκρεμούσαν σε ολόκληρη τη γερμανική επικράτεια τρεις ή τέσσερις δικαστικές διαδικασίες. Αντιθέτως, ήδη από τον Σεπτέμβριο του 2018, εκκρεμούν ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η περιφέρεια του οποίου περιλαμβάνει περίπου 50 χιλιόμετρα γερμανικών συνόρων, τουλάχιστον 22 παρόμοιες ποινικές διαδικασίες που αφορούν ελαφρύ έγκλημα, στο πλαίσιο των οποίων

αποκτήθηκαν ευρήματα ή αποδεικτικά στοιχεία κατόπιν ελέγχων βάσει του άρθρου 23, παράγραφος 1, σημείο 3, του BPolG και μόνον ο εν λόγω έλεγχος οδήγησε στην άσκηση ποινικής διώξεως. Συναφώς, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η αρμόδια εισαγγελική αρχή, ήδη με το πέρας της ανακριτικής διαδικασίας, έχει θέσει στο αρχείο αρκετά μεγάλο αριθμό τέτοιων διαδικασιών ως υπαγορευόμενων από λόγους σκοπιμότητας.

III.

Το αιτούν δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο, σύμφωνα με το άρθρο 95, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να τηρηθεί η ανωνυμία ως προς την ταυτότητα του κατηγορουμένου της κύριας δίκης.

[παραλείπονται]

ΕΓΓΡΑΦΟ ΕΡΓΑΣΙΩΝ